

ავს (66 თ., 52 შ.), ივ. გ. გომართელს (68 თ., 50 შ.), ი. გომელაურს (52 თ., 67 შ.). ამ რიგად არჩეულ იქმნა თავმჯდომარედ ისევთავ. ი. კავკაცებ, ხოლო წევრებად: ცხვედაძე, გოგებაშვილი, თაყაიშვილი, კარიქაშვილი, სარაჯოშვილი, რატიშვილი, ი. ღულაძე, ელიავა და გომართელი. ამოსარჩევი დარჩა სამი წევრი გამგეობისა და სამიც მათი კანდიდატი. სარევიზიო კომისის წევრებად არჩეულ იქმნება ბ-ნი ა. ს. ღულაძე (90 თ.), გოგოტიძე (81 თ.) და ვ. სულხანიშვილი (79 თ).

77 ხმით 4 ხმის წინააღმდეგ გარდაწყვიტეს გადაიღის საჭირო უფლის მესამე მასწავლებლის გასამშესებლად ბათუმის სკოლაში. დანარჩენ წევრთა არჩევანი მოხდება მომავალ კვირას.

თვალრის მატიანე

„ავადმყოფი ხალხი“, დრამა 2 მაქ- მედებად. თარგ. ვ. გურიასი.

„ოქროს ევა“, კომედია 3 მოქმედი, თარგ ცაგარლისა.

„ოქროს ევა“ ფარისისებური კომედია აღმოჩნდა, მეტად მდაბალის ხარისხისა, თუმცა ავტორი ცდილა ჩაექსოვებინა შიგ აზრი კუჭ-ცალიერ რაინდ-გრაფების დაცინვისა, ოქროს ევას, ამ ხელოსნის ქვერივის, პატივ-მოყვარეობით აღზნებისა და სხ. ეს აზრი ისე ტლან-ქად არის გატარებული პიესაში, რომ მის შესახებ ბასის განგრძობა საჭიროდ არ მიგანია.

ვიტყვით მხოლოდ, რომ პიესა ჩვენია არტისტთა მიერ საუცხოვდის წარმოდეგნილი, მხოლოდ პიე-ტრის როლის აღმოსავალი ბ-ნი

იმედაშვილი უშლიდა ანსაბლს. ამ ხალგაზრდა არტისტისათვის მეტად როული და ძნელი როლი მიეცათ და, რაღაც საკვირველია, რომ იგი დაძლეულ იქმნა ამ როლისაგან.

სულ სხვა მეორე, ჩვენს სცენაზედ პირველიდ წარმოდეგნილი პიესა, დრომა პაუპტბინისა, თუმცა იგიც გერმანელის ავტორის კალამს ეკუთვნის. იგი პისიმაზოლოგიურის შინაარსისა და ისეთის სიმართლითა და ნიჭით არის დაწერილი, რომ აღმამინს შეაკრობს, გულს შეუწუბებს მისი მეტის-მეტად დაუფარავობა ცხოვრების სიდუხშირისა.

ოჯახის უფროსი, დოქტორი შოლი; წერევა აშლილი ადამიანია. მას სულს უზუთავს სენი გაზიარებულ ეკვიანობისა და იმ შიშისა, რომ მდევნიანო. ეს სენი უზამლავს სიცოცხლეს, ეს სენივე უშამავს ცხოვრებას მის ცოლსა და შვილებს, რომელთაც მისგან მეტვიდრეობით გამოჰყოლით დანერეული ნერვები, თუ ისე ითქმის, სიანჩხელე და სიკაბაცე. უბედურება ის არის, რომ ყველა ეს ავადმყოფი პერძენისა და თავისი, საჭიროა არ დაერქმია „ავადმყოფი“ და იგი სრულიად გამოსთქმდა შინაარს.

მობენეფის საზოგადოება თანა-გრძნობით მიეგება და რამდენიმე საჩუქარი მიართვება.

რა ქვეყნის კონინმიურს მდგომარეობას ბევრი რამ საწამოართო ფაქტორი გაუჩნდებოდა, მაგრამ მაუყრებელი შეიძირა ილიუზია მსინამდევილისა და ბევრს დავიწყდა, რომ თეატრში იყო და ყოველსაც მას არტისტები აღდგენდნენ. ასეთის ანსაბლით წარმოდეგნილი პიესა ჩვენმა პაუპტბინისა, რომ მაუყრებელი შეიძირა ილიუზია მსინამდევილისა და ბევრს დავიწყდა, რომ თეატრში იყო და ყოველსაც მას არტისტები აღდგენდნენ. ასეთის ანსაბლით წარმოდეგნილი პიესა ჩვენს სცენაზედ იშვიათად გვინახავს. განასაუთრებით კარგი იყო ბ-ნი მესიხილი, რომელმაც მართლაც დიდის ნიჭით დავიკიდა თვალწინ რობერტის ავადმყოფ სულის კვეთება.

დასასრულ საჭიროდ მიგვაჩნია შევნიშნოთ, რომ მთარგმნელს ტყუილად უზრდებია ამ პიესისათვის „ავადმყოფი ხალხი“, რადგან „ხალხი“ აქ არაფერი შუაშია; უნდა დაერქმია „ავადმყოფი“ და იგი სრულიად გამოსთქმდა შინაარს. მობენეფის საზოგადოება თანა-გრძნობით მიეგება და რამდენიმე საჩუქარი მიართვება.

მანკელიდე.

სასოფლო მშერეობა.

კავკასიის სასოფლო მეურნეობის გამოფენაზე მოწვეულ სხევა-დასხევა დარგის სამეურნეო კრებებმა დასასრულებს თვალისანით სხდომები.

არ დარჩენილი არც ერთი დარგი სასოფლო მეურნეობისა, რომლისათვისც ცალკე კრება არ ყოფილიყოს დანიშნული და ყოველს კრებას რამდენიმე მრავალ-მეტყველიანი სხდომები არ გაემართოს.

გარდა ერთის შემოლების თხოვნისა, ყველაფერი ის, რაც ამ სხდომებზე წარმოიქმნება და კრებებზე მეტვიდრეობით დაგენილ იქმნებით დაგენილ და მათი ერთად ნახვა სცენაზედ—ჩვენ პატრი

რაც კი ჩემ ხელში გინახავს და რასაც სვებედნები კეთება!

„უმბეგ:“ ღარიბ-ოჯახში მუშა ქალი ზის მზე ნერლი; შიშველი, მშიერ-წყურვალი, დღიური ლუმის მეტნელი.

ათენ-აღმებს შრომაში!.. ვაი მისთანა საქარსა!..

ზაფხულში პარაზობს გრილ პაერს, ზამთარში თოას გამომარსა!

არც მზეა მისთვის, არც მთვარე, არც კვავილები ველისა; სულ მარად შრომა და ტანჯვა... და აღარც იმედს ელისა!

ნატრობს მიაებს სუველას ვთ კიურ ნეტარებას!.. მაგრამ სად არის გამომნენ, ვინ უშენს აღსარებას?

რა სიცოცხლე სიცოცხლე ამდენი ტანჯვა-წვალებით? ზედ დაშტერება საკერვის, გამოღმება თვალების,

შრომას რომ ჩალა-ბზის ფასად უთმობს ცოცხალსა და მკედრება? ცოცხლებს უკერავს სამოსელს და მკედრებს უშადებს სუდარს!

მაგრამ როგორც მკედროს, ცხა-ბზის ესმის, არ ეყურება, თუ რად და რამდენად უღილს საწყალ ქალს ეს მსახურება?

სიკვდილი უჯობს სიცოცხლეს და მასაც ვერ ღირსებია!.. ტირილი უნდა .. ცრემლებით თვალები ამოშებია;

მაგრამ ვერ ბედავს, ვაი თუ დაეცეს ხელ საქარსა!.. სიფრთხილით იშრობს იმ ცრემლებს და კრებებზე წარმოიქმნება და კრებებით დაგენილ იქმნებით დაგენილ იქმნებით და მათი ერთად ნახვა საზოგადოება?

და მხოლოდ სჩივის: რად არის სისხლ-ხორცის ფასად პური და ჩალის ფასად საწყლების მარმარი და ამავანი თავის ქარსა!

და მხოლოდ სჩივის: რად არის სისხლ-ხორცის ფასად პური და ჩალის ფასად საწყლების მარმარი და ამავანი თავის ქარსა!

ასე დამღერის პერინგსა... ჯოჯოხეთია კილოში! ჰერიავს ამავან და სულ ჰერიავს და ნევს აცურებებს ტილოში.

ვაი საბრალო მკერვალ-ქალს უსუსტრად მოსაქარება! დღიური ლუმის მდევარი, სხვისთვის პლეირის ლუმანის! აკაცი

შერიდი მე-32. (დასასრული *)

ეს წერილი უკვე მზად მეორდა გამოსაგზანდა, როდესაც შაბათს (2 ნოემბერს) შაბათის გაზეთებშია დამატებით ამბავი ინგლისის ჯარის ხელა-ბზის დაშტერების შესახებ ტრანსგალიში. ბოერებმა თითქ

*) იხ. „ივერია“ № 237.

რა ქვეყნის კონინმიურს მდგომარეობას ბევრი რამ საწამოართო ფაქტორი გაუჩნდებოდა, მაგრამ მაუყრებელი შევებობა, რომ გაშინაც რამე შევებოდა ჩატერებით კარგი მეტყველების გზის გამოსხინები გარდა გაუმდებრივი არა არარჩენი დანამდებრივი კონსტიტუციის საბოლოო დამდებრივი სამდინარებლის გამოსხინები...

პრინციპილურად ამის წინამ-

დეგი არავინ არ არის, არც „მოს-

კოვის უწყებები“, მაგრამ უკულმარ-

თობის გზაზე დამდებრინი მქადაგე-

ბელნი, რომელთაც არაფრად ეპიტ-

ბიკებად საზოგადოებრივ თაოსნო-

ბის ილორძინება, სცდილობები პირ-

ველ ფაქტორის უქონლობით უარ-

ჟკუნ შეკრესთვის გზის გასწნის სა-

პიროვება და გაიძახიან, უსწავლელ

კაცთა კრებული საზოგადოებრივ

თაოსნობის თავის გვარ გაუმდებრივის და მოსამარებელის დამდებრი-

ბის კავალერის კონტრაქტორის დამდებრი-

ბის კავალერის გამოსახულების და მოსამარებელის დამდებ

